

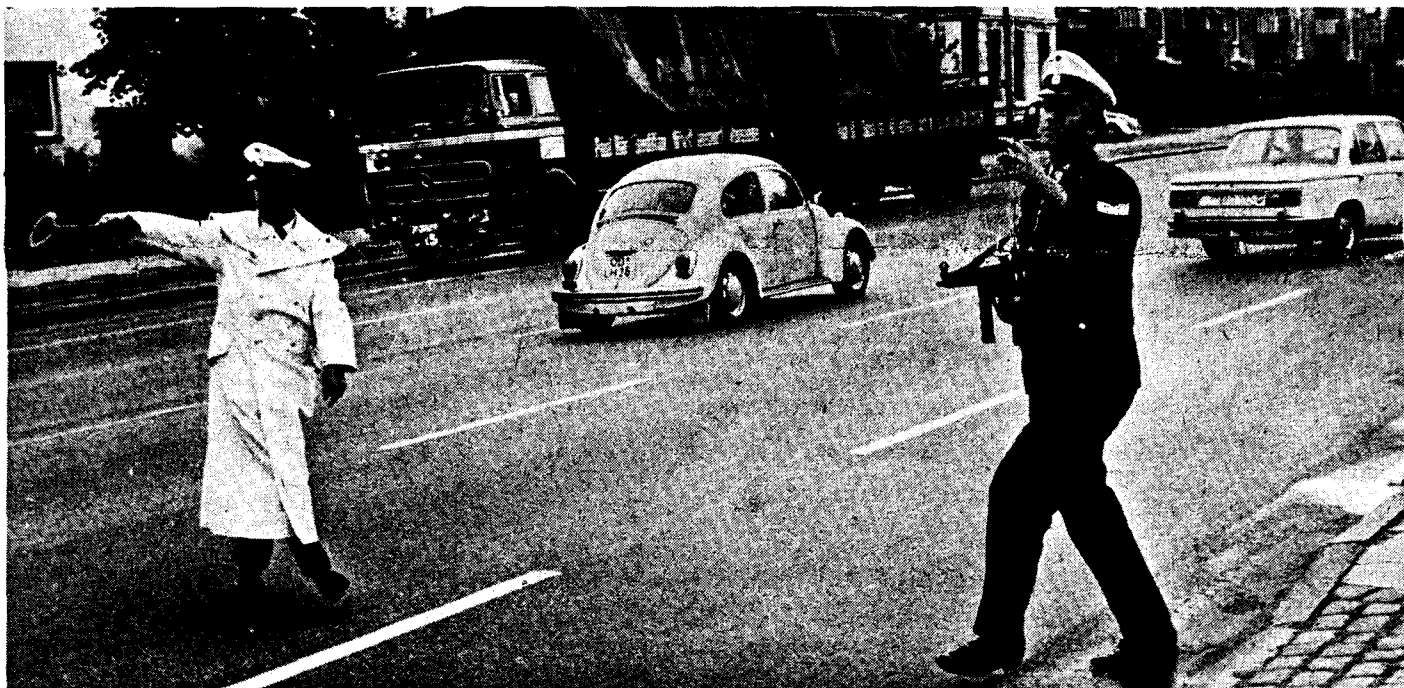
**WEST-DUISSLAND'S
'STAATSVIJAND
NO. 1', VLAK
VOOR DE VLUCHT
GEÏNTERVIEWD:**

DE BAADER-MEINHOF DREIGT MET BUI

TOTAAL UIT DE VINGERS GEZOGEN

OP HET moment, dat wij het nevenstaand gepubliceerde gesprek voerden was het bijna twintig maanden geleden, dat de journalist *Andreas Baader*, die tot drie jaar tuchthuis was veroordeeld wegens brandstichting op de afdeling oorlogsspeelgoed van een warenhuis te Frankfurt, door enige zijner geestverwanten gewapenderhand uit zijn gevangenschap werd bevrijd. Sedert die dag is de *Baader-Meinhof-groep* — behalve naar Baader ook genoemd naar de journaliste *Ulrike Marie Meinhof* — vrijwel geen dag van de Westduitse voorpagina's verdwenen. De linkse pers noemt hun *socialisme van de daad* de handelwijze van 'blanquistise avonturiers', 'wildgeworden kleinburgers' en 'gefrustreerde, succesloze, ontgoochelde sla-erop-socialisten (*konkret*). De rechtse pers heeft hen gediaboliseerd tot 'staatsvijand no. 1' (*Welt am Sonntag*) en 'een georganiseerde gangsterbende die nauwelijks haar gelijke kent in de Westduitse criminele geschiedenis' (*Frankfurter Allgemeine Zeitung*). Ondanks de massale inzet van de politie en ondanks de 'opwekking tot lynch-justitie' (*Heinrich Böll*) van de zijde van sommige publiciteitsorganen is de Westduitse justitie

er nog steeds niet in geslaagd de gehele 'harde kern' van de groep onschadelijk te maken. Deze 'harde kern' omvatte oorspronkelijk naar schatting een man of twintig. Elf hunner, waaronder de advocaat *Horst Mahler*, zitten achter de tralies. Twee hunner, *Petra Schelm* en *Georg von Rauch* stierven na vuurgevechten met de politie. Zes hunner, *Ulrike Meinhof*, *Andreas Baader*, *Gedrun Ensslin*, *Manfred Grashof*, *Jan-Carl Raspe* en *Holger Klaus Meins*, bevinden zich nog op vrije voeten. Het onderstaand vraaggesprek is het eerste dat een der centrale figuren van de groep heeft afgegeven, sinds *Michèle Ray* er in juni 1970 in slaagde tot *Ulrike Meinhof* en de haren door te dringen. De voorwaarden waarop het plaats kon vinden waren: strikte anonimiteit, geheimhouding van de plaats van samenkomst en de belofte niets te publiceren dat zou bijdragen tot het localiseren van de groep of individuele leden van de groep. Het vraaggesprek vond plaats enkele uren voordat onze gesprekspartner, mét een aantal zijner geestverwanten, zou afreizen naar een, ver van het bondsrepublikeinse gewoel gelegen, onderduikadres.

Een langzamerhand vertrouwd beeld op de Westduitse wegen: zwaarbewapende politiemannen, op jacht naar de 'harde kern' van de groep.

MEINHOF-GROEP ROEGEROORLOG

- VN 29/1/72

Wij hebben voor hem een exemplaar meegebracht van het dagblad 'Die Welt', dat op zijn voorpagina uitgebreid aandacht besteedt aan het proces, dat op het ogenblik in Düsseldorf wordt gevoerd tegen de automonteur *Karl-Heinz Ruhland*, die daar zijn voormalige kameraden publiekelijk beschuldigt van onder meer het ontwerpen van plannen tot liquidatie van deserteurs en het eveneens nimmer uitgevoerde voornemen om Bondskanselier Willy Brandt te ontvoeren.

'Onzin, werkelijk totale onzin,' zegt onze gesprekspartner niet zonder wrevel. 'Het lijkt mij overigens weinig zin hebben om de beweringen van deze verrader te gaan weerleggen. Ruhland was trouwens niet meer dan een meeloper, een man die nooit tot de ingewijden van de groep heeft behoord, al wist hij genoeg om ons nu in moeilijkheden te brengen.' Die moeilijkheden zijn de Baader-Meinhof-groep dan ook niet bespaard geble-

M. VAN AMERONGEN

ven. Een niet nader omschreven, deel van haar 'harde kern' heeft besloten om West-Berlijn — voor de groep een belangrijk operatieterrein — voorlopig de rug toe te keren. Het motief hiervoor was niet alleen Ruhland's kennis van onderdukkadrensen en vluchtwegen (men kan tenslotte vermoeden dat Ruhland, die reeds op 20 december 1970 is gearresteerd, zijn wetenschap reeds vóór de eerste zittingsdatum van de Düsseldorfse rechtbank aan de justitie heeft doorgegeven), doch vooral de, door dit proces opnieuw tot optimale hoogte opgevoerde spanning rond de groep. 'Het leek ons verstandig om ons voorlopig te onttrekken aan de risico's die deze opgevoerde spanning met zich meebrengt,' zegt onze gesprekspartner. Hij geeft geen antwoord op de vraag, hoe het in West-Berlijn opererende deel van de groep erin is geslaagd om deze zwaarbewaakte stad uit te komen. Hij wil slechts kwijt, dat de vluchtweg langs Scandinavië en Nederland leidt, om tenslotte te eindigen in een aanmerkelijk zuidelijker gelegen gebied, waar hen onderdak zal worden geboden door een sym-

phatiserende groep marxisten-leninisten. 'Zij liggen niet helemaal op onze ideologische lijn,' zegt hij, 'maar wij zijn daar in elk geval veilig.' De groep is van plan om ongeveer een maand in retraite te blijven, gedurende welke periode zij zich zal bezinnen op de volgende fase van haar revolutionaire activiteiten. De in de Bondsrepubliek gebleven kameraden, waaronder een vertegenwoordiger van de 'harde kern', zullen in die tijd werken aan een nieuw net van onderdukkadrensen, benevens de completering van instrumentarium, wapenarsenaal en wagenpark (naar schatting van de West-duitse politie beschikt de Baader-Meinhof-groep over dertig auto's).

En dan?

'Dan zal de leiding zich weer bij de achtergebleven kameraden voegen.'

De leiding? Waarom hanteert een anti-autoritaire groepering zulk een autoritair begrip?

'Natuurlijk beschikt de groep over een leiding,' antwoordt onze gesprekspartner geïrriteerd. 'Een leiding is nodig. Wat zou de groep moeten beginnen, als er geen leiding aanwezig was om de te volgen strategie te ontwikkelen? Dan konden wij ons beter meteen bij de politie aan-geven.'

In hoeverre wordt op deze leiding het stempel gedrukt van Ulrike Marie Meinhof — onmiskenbaar het intellectuele brein van de groep?

'Als Ulrike morgen wordt gearresteerd en in de gevangenis belandt, dan gaat ons werk gewoon door. Zij is een zeer bewaam kameraad, maar zij is niet onmisbaar.'

En wát, in getalsmatige zin, leidt de 'harde kern' van de groep? Een schare aanhangers van drieduizend, driehonderd of dertig man?

'De Springer-fascisten,' zegt onze gesprekspartner, 'beweren al twee jaar lang, dat wij niets meer vertegenwoordigen, dan een kleine, criminele, totaal van de arbeiders geïsoleerd staande, groep romantici en desperado's. Zij doen alles om onze zogenaamde misdaden op te blazen, terwijl zij tegelijkertijd alles doen om onze aanhang te bagatelliseren. Cijfers over onze sterkte kan en wil ik niet noemen. Maar onze aanhang is aanmerkelijk groter, dan menigeen lief zal zijn. Er zijn mensen van ons door de politie gepakt, dat is onmiskenbaar waar, maar het grootste gedeelte van de harde kern van de groep is, ondanks alle razzia's, nog steeds in de gelegenheid om haar politie-

mensen dan ons door de penne gepakt, dat is onmiskenbaar waar, maar het grootste gedeelte van de harde kern van de groep is, ondanks alle razzia's, nog steeds in de gelegenheid om haar politieke werk te doen. Hoe zouden wij daartoe in staat zijn, als er niet een groot aantal mensen bestond, dat metterdaad bereid is om ons steun te verlenen? En hoe kunnen de Springer-fascisten wéten, hoe groot of hoe klein onze aanhang is? Wij vormen een *ondergrondse organisatie* en een van de kenmerken van een ondergrondse organisatie is, dat men, als buitenstaander, hoogstens kan raden naar het tal harer aanhangers.'

Als men de Westduitse pers leest, merken wij op, krijgt men de indruk, dat elke onopgeloste bankroof, moordaanslag en verkeersovertreding wordt geboekt op het conto van Andreas Baader, Ulrike Meinhof & Cie. Kan onze gesprekspartner een enigszins nauwkeurige schatting maken van (bijvoorbeeld) het percentage bankovervallen, waarvoor zij werkelijk de verantwoordelijkheid dragen?

'Ik schat het percentage bankovervallen, dat men ons terecht aanwrijft op tien', zegt hij. 'En het geld dat wij daarbij buitgemaakt hebben wij niet, zoals onze vijanden beweren, ten eigen bate gebruikt. Dat geld was en is bestemd voor onze politieke doelen, voor de aanschaf van instrumenten en voor de aanschaf van wapens. Wij gebruiken daar zelf hoogstens vijftig à zestig mark per week van. De wijze waarop de pers tekeer gaat over dat betrekkelijk geringe bedrag dat wij achterover hebben gedrukt is kenmerkend voor de leugens, de demagogie en de onwil om te zien waar het ons werkelijk om gaat. Wij zijn geen misdadigers. Wij doen revolutionaire arbeid. Het beroven van banken is voor ons geen doel op zichzelf. Al onze activiteiten van de afgelopen twee jaar dienden slechts ter voorbereiding van ons praktisch, revolutionair werk. Dit zal in feite pas beginnen, als wij, de leiders van de groep, over een maand à zes weken, weer naar de Bondsrepubliek terug zijn gekeerd. En de strijd zal eerder beginnen en effectiever worden gevoerd, dan men op het ogenblik vermoedt.'

Details over de te volgen werkwijze wil hij niet geven. 'Het zal er in elk geval in de Bondsrepubliek niet rustiger op wor-

VERVOLG OP PAGINA 2

den,' zegt hij slechts. Maar uit de twee ondergrondse, slechts zelden bestudeerde, publikaties van het zogeheten 'Kollektiv Rote Armee Fraktion' ('Das Konzept Stadtguerilla' en 'Ueber den bewaffneten Kampf in Westeuropa') kan men leren, hoe de Baader-Meinhof-groep zich de komende politiek-revolutionaire praktijk voorstelt: een *avant-garde*, die, zonder daadwerkelijke participatie van het proletariaat (dat immers op grond van zijn sociale positie niet in staat is een revolutionaire factor te vormen), op eigen kracht de sympathie van de massa's te winnen middels 'guerrilla's tegensadistische praktijken in opvoedingsgestichten', 'gewapende acties tegen gedwongen ontruimingen' en 'partisanencommando's tegen fabrieksdirecteuren, die arbeiders de straat op gooien.' De theoretici achter deze conceptie (naar de stijl te oordelen Ulrike Meinhof en Horst Mahler) verwachten door dit 'primaat van de praktijk' de massa's duidelijk te maken dat slechts 'gewapende acties het middel zijn om hun belangen veilig te stellen.'

Onze gesprekspartner weigert te bevestigen of de aangekondigde acties van de Baader-Meinhof-groep inderdaad volgens dit patroon zullen verlopen. 'De tijd dat wij de arbeiders tegen ons innamen door ons alleen maar bezig te houden met bommen kneden en het in brand steken van het Amerika-Haus is in ieder geval voorbij,' zegt hij raadselachtig.

Denken hij en de zijnen nu werkelijk, vragen wij, dat een dergelijke strategie genoeg elektriserende werking zal hebben om het begeerde bondgenootschap te bezegelen tussen stadsguerrillero's en arbeidersklasse? Worden de arbeiders juist niet afgeschrikt door dit soort vertoon van gewelddadigheid?

Onze gesprekspartner maakt wederom een geïrriteerde indruk — de veelgestelde vraag komt voor hem niet als een verrassing. 'Wat wilt u dan? Moeten wij soms weer, zoals vroeger, onder de rode vaan over de Kurfürstendamm gaan marcheren? Heeft dat de arbeiders één stap verder geholpen? Natuurlijk is de arbeidersklasse van ons vervreemd, natuurlijk gedragen de arbeiders, wie dag in dag uit is wijsgemaakt dat wij misdadigers zijn, zich vijandig tegen ons. Maar op het moment dat het tot de arbeiders zal doordringen, dat onze acties effect sorteren, sterker nog, op het moment dat zij zich gaan realiseren, dat onze methode de enige manier is om de bestaande bezitsverhoudingen radicaal te veranderen, zullen zij zich massaal aan onze kant scharen.'

En hoe denkt de Rote Armee Fraktion een einde te maken aan de openlijke vijandschap jegens hen van de zijde van de linkse beweging in West-Duitsland, de linkse beweging die, na in de jaren 1967-1968 30.000 tot 40.000 man op de been te hebben gebracht, thans — door de aanneming der Notstandsgesetze, de aanslag op Rudi Dutschke, de mislukte Parijse revolutie en de Russische overval op Tsjecho-Slowakije — hopeloos verdeeld is geraakt? Hoe denkt de RAF ooit dit twistend conglomeraat van *maoïsten*, *stalinisten*, linkse *social-democraten*, *trotzkisten*, *polit-clowns*, *hash-rebellen* en aanhangers van de *brother-and-sister-fuck-company* weer onder één vaandel tegen de heersende machten in het veld te brengen?

'Dat de situatie ter linkerzijde, vergeleken met de jaren 1967-1968, slechter is geworden, wordt door ons niet ontkend,' zegt onze gesprekspartner. 'De situatie is, eerlijk gezegd, nog nooit zo slecht geweest. Dat wij de verenigde reactie tegenover ons hebben staan is niet verwonderlijk. Maar de situatie is zelfs dermate bedroevend, dat het voor ons bijvoorbeeld levensgevaarlijk zou zijn, om om onderdak aan te kloppen bij organisaties als de *Republikanische Hilfe* of

MEINHOF

de *Proletarische Linke*. Die vinden dat wij de linkse beweging compromitteren, die beschouwen ons als verstoorders van hun rust en op deze grond zijn zij in staat om ons diezelfde avond aan de politie te verraden. Maar voor hen geldt hetzelfde, als voor de arbeidersklasse: het moment dat zij de effectiviteit van onze werkwijze onderkennen zullen zij gedwongen zijn om hun houding jegens ons te herzien.'

Blijft de vraag hoevelen van de harde kern der Baader-Meinhof-groep de komende strijd — naar de berekening van Heinrich Böll een strijd van zes tegen zestig miljoen — zullen overleven, het met de week stijgende aantal vuurgevechten tussen politie en polit-wetschenders in aanmerking genomen.

'Wij schieten niet voor ons plezier', zegt onze gesprekspartner. 'Wij schieten bovendien nimmer als eerste. Wij zeggen: *'Macht kaputt was euch kaputt macht' en dat houdt in, dat wij pas van onze vuurwapens gebruik maken als een politeman, een officier van justitie of een*

rechter een daadwerkelijke bedreiging voor ons vormt. Zoveel keuze hebben wij langzamerhand ook niet meer. Als ik straks bij de deur een agent aantref die mij probeert in m'n kraag te grijpen, dan ben ik gedwongen alles te doen om mijzelf te verdedigen. Een gewone arbeider, ook al is hij tegen ons opgezet door de Springers, zullen wij geen haar krenken'.

Hij maakt duidelijk, dat wat hem betreft het gesprek is afgelopen. 'Hoe groot is binnen de groep het percentage hoop, dat het voor u persoonlijk niet al te beroerd zal aflopen?' vragen wij tenslotte nog. 'Wij denken niet in categorieën als *hoop*', zegt hij. 'Wij weten, dat wij in onze opzet zullen slagen. Als wij dat alleen maar zouden *hopen* hoefden wij er niet eens aan te beginnen. Op *hoop* alleen kun je geen socialistische toekomst bouwen, laat staan een wereldrevolutie.' Ons afscheid is kort. Twee minuten later spoedt hij zich door het avondlijk duister naar zijn, elders in de stad ondergedoken, reisgenoten. Twee uur later heeft het gezelschap de eerste landsgrens overschreden, op weg naar hun tijdelijk mediterraine onderkomen. Enige dagen later melden de Westduitse dagbladen, dat beamtten van de Bonner veiligheidspolitie naar *Libanon* zijn afgereisd, omdat daar leden van de groep zouden zijn gesignaleerd. En diezelfde avond wordt bij het bureau van de *Deutsche Presse Agentur* een brief bezorgd van Andreas Baader (ter onderstreping van zijn authenticiteit voorzien van handtekening en duimafdruk), waarin de schrijver aankondigt, dat 'de eerste reguliere eenheden van het Rode Leger' voor de 'volksoorlog' worden gemobiliseerd. 'Der Kampf hat erst begonnen', zo luidde de laatste zin.

M. VAN AMERONGEN

Baader-Meinhofgroep zegt geen mensen te willen doden

★ Andreas Baader (27)   ★ Ulrike Meinhof (27)   ★ Klaus Meins (26)   ★ Gudrun Ensslin (31)   ★ Jan-Carl Raspe (27)   ★ Ina Schabert (18)   ★ Axel Achterberg (27)

★ Bernhard Breuer (26)   ★ Helmut Brockmann (26)   ★ Albert Fichter (27)   ★ Klaus Jochen (24)   ★ Ingrid Möller (25)   ★ Brigitta Meinhaupt (22)   ★ Ralf Reinders (27)   ★ Ingeborg Barr (27)

Eén Nederlander verdacht

★ Ex-Amsterdammer Ronald Augustin

Van onze Amsterdamse redactie
AMSTERDAM — Oud-Amsterdammer Ronald Augustin (22) wordt door de Westduitse politie gezocht als mogelijk lid van de Baader-Meinhofbende. Zijn foto is op de Westduitse televisie getoond met die van achttien andere verdachten.

Ronald Augustin is de enige zoon van de Amsterdamse reclame-ontwerper N. Augustin. Hij verblijft al lange tijd in West-Duitsland. Zijn vader heeft geen contact meer met hem. „Het is nog helemaal niet gezegd, dat mijn zoon ook maar iets met de Baader-Meinhofbende te maken heeft. Ik heb, toen ik van de verduking hoorde, ogenblikkelijk met de politie van Düsseldorf gebeld. Daar vertelde men mij dat tientallen mensen in West-Duitsland onder verduking staan. Ik hoop er maar het beste van”.

De heer Augustin vermoedt dat zijn zoon mede verdacht is omdat hij geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en buitenlander is. „Ik heb echter nog geen berichten ontvangen, die mij hadden kunnen leren dat de verdenking juist is. Ook mijn zoon heeft na de bekendmaking voor de televisie niets van zich laten horen”.

ROME (UPI) — De Italiaanse politie heeft op het vliegveld Leonardo da Vinci bij Rome een 21-jarige Libanese vrouw aangehouden, die met twee onder haar kleding verborgen pistolen in een vliegtuig wilde stappen. De vrouw had geboekt voor een vlucht van Rome naar Beirut (Libanon) met de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij Pan American Airways. Ze wilde niet zeggen wat ze met de pistolen van plan was.

Terroristen kondigen bomaanslagen aan

Krant krijgt dreigbrieven

Van onze correspondent 4/72

BONN — De Baader-Meinhof-groep, een bende linkse Westduitse extremisten, heeft voor komende vrijdag een reeks bomaanslagen in Stuttgart aangekondigd.

Op die dag zullen tussen één en twee uur 's middags drie bommen ontploffen, die in auto's zijn verborgen.

De terroristen hebben de bevolking van Stuttgart aangemaand om op dat uur de straten te verlaten, de ramen van de huizen open te zetten en de explosies af te wachten in de kelders.

Dat alles staat in dreigbrieven, die de „Rote Armee Fraktion” (zo noemt de groep zichzelf) heeft gestuurd aan een krantredactie en twee persbureaus.

„Bewijs”

De brieven waren tezamen geplakt met letters, die uit allerlei drukwerk waren geknipt. „Met de aanslagen in Stuttgart willen wij bewijzen, dat wij kunnen toeslaan waar en wanneer we maar willen!”, aldus de terroristen. „Het is niet onze bedoeling mensen te doden” (bij de voorgaande aanslagen in Westduitsland vielen vier doden en vierentwintig gewonden).

Bescherming

De burgemeester van Stuttgart, Dr. Arnulf Klett, heeft meteen zijn speciale staf voor crisissituaties bijeengeroepen. Dr. Hans Filbinger, de premier van de deelstaat Baden-Württemberg, vergadert vanmorgen met politiedeskundigen. Filbin-

ger: „De burgers kunnen erop vertrouwen dat de staat alles zal doen om hen te beschermen”.

Banken

Intussen heeft de recherche ook aanwijzingen, dat de Baader-Meinhof-groep aanslagen op bankgebouwen beraamt. In Frankfurt, het financiële centrum, zijn de banken al onder verscherpte bewaking gesteld. Uitermate strenge veiligheidsmaatregelen zijn ook getroffen voor de conferentie van de NAWO, die vandaag in de Westduitse hoofdstad, Bonn, begint.

Na herhaalde opsporingsoproepen voor de televisie worden nu overal in West-Duitsland aanplakbiljetten opgehangen met de foto's van de negentien voornaamste leden van de Baader-Meinhof-groep. Voor tips zijn beloningen tot een bedrag van 100.000 gulden uitgelooft.

Telegraaf
27/5/72

Politiearchief-
foto van

Ronald
Augustin

die gisteravond
over de Duitse
televisie werd
uitgezonden.

Jongen uit Amsterdam gezocht als bende- lid Baader- Meinhof

door WIM VAN GEFFEN

AMSTERDAM, zaterdag

De Westduitse federale recherche verdenkt de 22-jarige Amsterdamse grafisch ontwerper Ronald Augustin ervan kernlid te zijn van de beruchte Baader-Meinhofbende, die onder de benaming „Afdeling Rode-Legerfractie“ de bomaanslagen heeft geclaimd op het Amerikaanse hoofdkwartier in Heidelberg (drie doden, vijf gewonden) en het redactiegebouw van het Springer Verlag in Hamburg (17 gewonden).

Augustin's foto en personalia werden samen met die van tien andere mannelijke en acht vrouwelijke verdachten (17 tot 37 jaar oud) via de Duitse tv uitgezonden. Augustin was de enige Nederlander in deze groep.

De uitzending en het mogelijke gangsterdom van Ronald kwamen als een volslagen verrassing voor zijn vader, de zelfstandig reclame-ontwerper N. Augustin in het Amsterdamse Slotervaart. „Ik weet niets van de recente activiteiten van mijn zoon. Hij is lang geleden naar Duitsland gegaan en we hebben een hele tijd niets van hem vernomen.

Voorlopig hoop ik maar, dat zijn signalering niet meer is dan een poging van de Duitse politie om verband te leggen tussen mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats en de Baader-Meinhofbende. Indien hij wel bij deze groep is betrokken zou ik dit heel erg betreuren. Zelf doe ik helemaal niets aan politiek.

De politieke interesse van mijn zoon ken ik niet. Hij leek mij indertijd niet meer geïnteresseerd dan elke andere jongen van zijn leeftijd. Zo'n jongen gaat op een gegeven moment evenwel zijn eigen weg.”

De heer Augustin liet in feite doorschemeren dat het contact tussen hem en zijn enige zoon was verbroken. Toen hij gisterochtend van de tv-uitzending hoorde heeft hij de politie van Dusseldorp telefonisch om inlichtingen gevraagd. Over dit gesprek wilde hij geen nadere mededelingen doen.

Kernlid Baader- Meinhof Groep viel bij douane door de mand

Amsterdammer van overvallen verdacht

Telegraaf door Harrie Muller 3/8/73

BENTHEIM, vrijdag
In de Duitse grensplaats Bentheim bij Oldenzaal heeft de West-
duitse grenspolitie de 24-jarige grafisch ontwerper Ronald Augustin
uit Amsterdam aangehouden, die ervan wordt verdacht lid te
zijn geweest van de extremistische Baader-Meinhof-groep, die in
Duitsland talrijke overvallen pleegde. Hierbij vielen verscheidene
doden en gewonden.

Bij zijn aanhouding bedreigde Augustin een douaneman met een pistool.

Hij werd al sinds 1971 door de Krimināl Polizei gezocht. Zijn naam was in alle opsporingregisters vermeld.

Ronald Augustin was onderweg van Hengelo naar Osnabrück, toen in de trein naar zijn papieren werd gevraagd. Met enige tegenzin overhandigde hij de Duitse douanebeambte zijn paspoort.

PISTOOL

Bij controle van zijn koffers werd de Amsterdammer agressief en trok hij zijn 99 mm FN-pistool. Ternauwernood kon hij even later worden overmeesterd zonder dat er een schot was gevallen.

Een woordvoerder van de Krimināl Polizei in Nordhorn vertelde ons gistermiddag: „Het pistool was geladen en er zat een kogel in de kamer. In de bagage van de man vonden wij veel zonnebrillen en nog 52 patronen voor zijn pistool.”

Een uitgebreid onderzoek kwam op gang. Hierbij bleek dat het Duitse paspoort op naam van Christhof Johann Zischler was vervalst. Ook een Duits rijbewijs dat in München was afgegeven, was vals. Bij de verhoren gaf de verdachte later toe, dat hij Ronald Augustin was.

De Nederlander zou hebben behoord tot de kern van de Baader-Meinhof-groep, die zichzelf het Rode Leger noemde.

De politie denkt dat hij heeft deelgenomen aan een overval op het hoofdkwartier van het Amerikaanse leger in Heidelberg, waarbij drie doden en vijf gewonden vielen.

Ook moet hij van de partij zijn geweest bij een overval op een kantoor van het krantenconcern Springer in Hamburg. Hierbij waren 17 gewonden te betreuren.

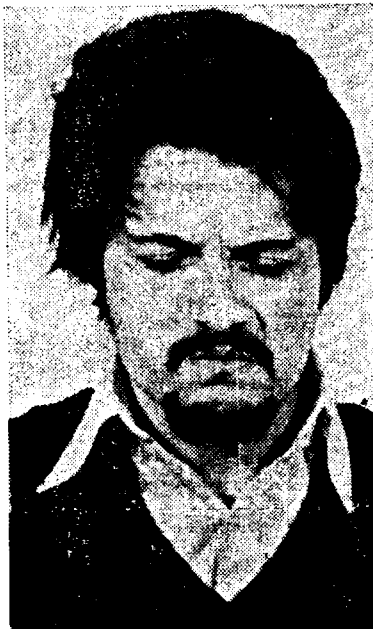
Het onderzoek verloopt overigens erg moeizaam. Ronald Augustin laat bij de talrijke verhoren nauwelijks iets los.

Nagegaan is, of hij was betrokken bij een recente roof-

overval in Beverwijk met een buit van f 20.000. Gebleken is, dat Augustin hier niet is geweest.

De Duitse recherche onderzoekt, of de man inmiddels de Duitse nationaliteit heeft verworven. Hij is overgebracht naar het huis van bewaring in Hannover, waar het onderzoek wordt voortgezet.

De leiders van de Baader-Meinhofgroep, Andreas Baader en Ulrike Meinhof, zitten al een jaar in voorarrest. Er worden nog drie bendeleden gezocht.

Ronald Augustin kort na zijn arrestatie. Rechts met zonnebril en een pruik welke hij vaak als vermomming gebruikte en links zonder zonnebril en met eigen haardos.

Duitsers arresteren Nederlands lid van Baader-Meinhofgroep

Door onze correspondent

BONN, 3 aug. — Pas gisteren is bekend geworden dat de West-Duitse politie vorige week dinsdag de 24-jarige Nederlander Ronald Augustin, lid van de links-extremistische Baader-Meinhofgroep heeft gearresteerd. Hij zou zijn aangehouden, zo heeft het openbaar ministerie in Karlsruhe meegedeeld, toen hij met de trein vanuit Nederland de Bondsrepubliek binnenreisde.

Aangezien hij in het bezit was geweest van valse papieren, had de politie pas afgelopen woensdag definitief zijn identiteit kunnen vaststellen. Bij zijn arrestatie had Augustin een geladen pistool op zak, maar politiemannen hadden hem bij ver-

rassing in de trein kunnen overweldigen.

De 24-jarige Nederlander wordt ervan verdacht aan bankovervallen te hebben deelgenomen en voor leden van de Baader-Meinhofgroep valse papieren te hebben gemaakt. Hij is van beroep graficus. De politie rekent hem tot de harde kern van de links-extremistische groep, die als „criminele organisatie” geldt. Van de kern is thans alleen nog Ilse Stachowiak voortvluchtig.

Hersenonderzoek

Advocaten van Ulrike Meinhof hebben geprotesteerd tegen het voornemen van het hof in Karlsruhe om de hersenen van hun cliënt te laten onderzoeken. Het vermoeden bestaat dat Ulrike Meinhof een hersentumor heeft. Het hof had opdracht gegeven om het onderzoek desnoods met geweld uit te voeren. Voorlopig is het onderzoek uitgesteld.